क्षीजम् २, } क्षीजम् २, } चिक्षीजिषम् २, } चेक्षीजम् २; }
क्षीजित्वा २, } क्षीजयित्वा २, } चिक्षीजिषित्वा २, } चेक्षीजित्वा २. }

(310) "क्षीबृ मदे" (I-भ्वादिः 382. अक. सेट्. आत्म.)

क्षीबकः-बिका, क्षीबकः-बिका, चिक्षीबिषकः-षिका, चेक्षीबकः-बिका; इत्यादीनि रूपाणि भौवादिकक्षीजतिवत् (309) ऊह्यानि। [1]क्षीबमाणः, क्षीबिष्यमाणः, [2]क्षीबः[A]-[3]क्षीबितवान्-[4]प्रक्षीबितः; इत्यादीनि रूपाण्यस्य धातोः भवन्तीति विशेषः।

(311) "क्षीवु निरसने" (I-भ्वादिः-567. सक. सेट्. पर.)

क्षीवकः-विका, क्षीवकः-विका, चिक्षीविषकः-षिका, चेक्षीवकः-विका, इत्यादीनि रूपाणि क्षीजधातुवत् (309) ज्ञेयानि। इमानि तु विशेषः-उदित्त्वात् निष्ठायां—'यस्य विभाषा' (7-2-15) इत्यनिट्त्वम्। तेन क्ष्यूतम्-तः-तवान् इति रूपम्। 'च्छ्वोः शूडनुनासिके च' (6-4-19) इति वकारस्य ऊठ्। यण्। क्त्वायाम्—क्ष्यूत्वा-क्षीवित्वा-इति रूपद्वयम्। उदित्त्वाद्धातोः—'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इट्पक्षे क्षीवित्वा। इडभावपक्षे ऊठ्। क्तिनि क्ष्यूतिः इति।

(312) "क्षीष् हिंसायाम्" (IX-क्र्यादिः-1506. सक. अनि. पर.)

प्वादिः।

'क्षये क्षयति, हिंसायां क्षिणातीति षितो भवेत्।
निवासगत्योः क्षियति, क्षिणोत्यावगुणे क्षिणोः॥' (श्लो-12-13.) इति देवः।

---

1. धातोरात्मनेपदित्वात् शानच्। 'अट्कुप्वा—' (8-4-2) इति णत्वम्।
2. 'अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबकृशोल्लाघाः' (8-2-55) इति सूत्रेण निष्ठातकारस्य लोपः, इडभावश्च निपात्यते।
3. 'अनुपसर्गात्—' इति सूत्रे, 'फुल्लशब्देन क्तवत्वन्तस्यापि निपातनमिष्यते' इति भाष्यात् अन्येषु शब्देषु क्तप्रत्ययान्तस्यैव ग्रहणमिति ज्ञायते। तेन क्तवत्वन्तेन निपातनम्।
4. सूत्रे 'अनुपसर्गात्—' (8-2-55) इत्युक्तत्वात्, सोपसर्गान्न।

A. 'सकम्पहेरम्बसमानलम्बनाः समाव्रजन् अम्बितघण्टिकास्तदा।
प्रलम्बसास्नाः कबरत्विषो वृषा अक्लीबिताः क्षीबतयाऽतिशीभराः॥'
भा. का. 1. 49.